

ת"פ 45057/08 - מדינת ישראל נגד ר א (עצירה) - בעצמה

06 דצמבר 2016

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 45057-08 מדינת ישראל נ' (עציר)

לפני כבוד השופט דניאל בן טוליה

מדינת ישראל

הנאשמה

ע"י ב"כ עוז שломוי שוחט

ר א (עצירה) - בעצמה

ע"י ב"כ עוז ליאור כהן

נגד

הנאשמה

[פרוטוקול הושמטה]

גזר דין

הנאשמה הורשעה על-פי הודהתה בעבירות איומים. על-פי המתואר בכתב האישום לנאשמת שמנוה ילדים. שמנוה מהם הוצאו מחזקתה על-ידי שירות הרווחה ובמצוות-המשפט, וכיום היא מגדלת רק את הקטינה א' א', ילידת 2012 (להלן: "הקטינה").

בתאריך 16.8.16 אמרה הנאשمة לבן-זוגה פ א (להלן: "המתلون"), שהוא אביה של הקטינה, כי היא רוצה עוד ילדים. המתلون אמר לנאשמת כי היא מתנסה לגדל ילדה אחת ותתנסה עם ילדים נוספים, או אז הנאשمت עשו, לקחה מספריים והחלה לצעוק ולאים שלא כדי כדי הולכת להרוג את הילדה בכוונה להפחיד את המתلون.

לא הייתה הסכמה בין הצדדים, וכל צד היה חופשי בטיעונו.

תסקير שירות המבחן

הנאשמת בת 39, גרושה ואם לשמנוה ילדים מאربע מערכות יחסים שונות. זו מנהלת שנים רבות אורח חיים חרדי. טרם מעכירה התגירהה עם המתلون ובתים המשותפת בת הארבע, ועבדה כקופאית בספר, במקביל לעבודתה בחודשיים האחרונים כסיעת בגין ילדים. בגיל 19 עלתה מברית המועצות יחד עם אחיה, אליהם הצטרפו ההורם שנה וחצי מאוחר יותר.

בגיל 21 נישאה בשידוך ונולדו לה שלוש בנות. לאחר שלוש שנים נישואין התגרשה, ולפני כעשור שנים, בשל הורות לקיה, הוצאו שתים מבין בנותיה ממשמרתה והועברו להוריה. בהמשך, הבית השלישי יצא ממשמרתה האב

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

והועברה אף היא לטיפול הוריה. מערכת יחסים נוספת לה שלושה בנים, כאשר לפני חמישה שנים עזבה את בן-זוגה שלושת בניו הגדים בבית אביהם. בהמשך, נולדה הקטינה ממערכת היחסים עם המתلون, ובמהלך נולד לה בן נוסף שנמסר לאימוץ, ממערכת יחסים שלגבייה המעיתה בפרטיהם.

הנאשמת אינה מוכרת למערכת הפסיכיאטרית, נמצאה כשרה לעמוד לדין. יחד עם זאת, להתרומות הפסיכיאטר קיימת הפרעת אישיות. מעין בחווות הדעת נלמד כי בן-זוג העביר דיווח על מספר אירועים בהם המתлонנת איימה לפגוע בבתם הקטינה או שזו נפוגעה, כאשר התחשזה מצדה הייתה של מניפולציה לגרום לו ברחוב דאגתו להתחנן עמה.

ביחס לעבירה בתיק שבכורתה, להתרומות שירות המבחן הנאשמת מקבלת אחריות חלקית בלבד, ולדבריה לא הייתה כל כוונה לפגוע בבת, ואירועים אלו נאמרו מתוך תחושת تسכול וחוסר אונים.

בבחינת גורמי סיכון שירות המבחן מצין את הקשיים בתחום היחסים, בתחום התפקיד ובתחום האישיות, לרבות קושי להסתגל למסגרות ולנהוג באחריות ביחס לתפקידים בחיים, בעיקר כאם וכבת-זוג. בולט כי היא מתנסה לייצג אישיות נפרדת, עצמאית וمستقلת, קיים קושי בוויות דחופים, ולהערכת השירות קיימים קווים נרקיסיסטיים. מנגד, שירות המבחן מצביע על כוחות בתחום התפקיד התעסוקתי, וכי קיימת אצליה יציבות בתחום זה.

שירות המבחן מצין כי הנאשמת ביטה רצון מילולי להיעזר בהՃרכה הורית, קיימת תובנה ראשונית לקיום בעיות שליטה, לצד זאת שנייה התחלתי זה נעוז אליבא דשירות המבחן במצבה אותה היא חשה בשל מעכלה עד תום ההליכים. נכון הישנות העבירות וחוסר שיתוף פעולה עם גורמי הטיפול עד כה, וכן חוסר כוחות להתמודדות טיפולית ולונטארית, שירות המבחן לא בא בהמלצתה להאריך את המאסר המותנה, ואף לא שילובה באפקט טיפול.

טייעוני הצדדים:

בא-כוח הנאשמה, במסגרת טיעוניה הכתובים לעונש, הפנתה לערכים המוגנים בהם פגעה הנאשمة במעשה, ולהומרה הגלומה בטיב האיוניים ומושאמ. אליבא דידה, נכון היעדרו של אפקט טיפול ונוכח הישנות של העבירות, מתחם העונש נע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשים מאסר בפועל, כאשר את העונשה יש למקם ברף הבינו של המתחם תוך הפעלת המאסר המותנה במצטבר.

בא-כוח הנאשם מנגד הפנזה לנسبות חייה הקשות של הנאשמת, כפי שאלה מפורטות בתסקיר. זה הביע פלייה מדויקת של שירות המבחן לא נמצא להורות על שילובה בהליך טיפול חרף אותו שינוי בעמדותיה של הנאשמת. לדבריו, ולא בצדק, שירות המבחן בא עם הנאשמת חשבון על כך שלא שיתפה פעולה בעבר במסגרת צו של"צ. מבלי להקל ראי שアイומים, גם בן-זוגה של הנאשמת ציין כי ראה בכך לא יותר מסוג של מניפולציה שנوعדה לגרום לו להתחנן עמה. בנסיבות האמורות לעיל, ניתן להסתפק בתקופת המאסר המותנה, בפרט כאשר בהעדר מעטפת משפחית תומכת מעכלה ומאסירה יהיו קשים לאין ערוך על דרך הכלל. הנאשמת מצדה ביקשה ליתן לה הזדמנות להשתקם. לדבריה עבדה תקופה ארוכה כקופאית, מבלי שהיא עמה כל בעיות או נתען שהיא מסוכנת.

במעשה האמורים לעיל, פגעה הנאשמה בערך המוגן של ביטחונם, כבודם ושלוות נפשם של המתلون והקטינה. עוד יש במעשה כדי לפגוע באושיות התא המשפטי, שהוא המקום בו אמר אדם להרגיש בטוח ומוגן.

לפירות מוחרב על הערכים שעומדים בבסיס עבירת האיומים אפנה לדבריו של כב' השופט א' גולדברג בע"פ 103/88
משה ליכטמן נ' מדינת ישראל (6.9.89):

"מניעת הפחדה והקנטה לשמנן היא שעומדת ביסוד האינטראס החברתי המוגן בעבירת האיומים שבסעיף 192. רוצה לומר, אינטראס החבירה להגן על שלוות נפשו של הפרט (*person's peace* of mind) מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין. אינטראס חברתי נוסף אף הוא מוגן בעקיפין בעבירה זו, והוא נוגע לחופש הפעולה והבחירה של הפרט. כי גם אם אמרנו שאין בסעיף 192, בהבדל מסעיף 428, דרישת שמטרת האיום תהא להניע את המאויים לעשות מעשה או להמנע ממשה, בידוע הוא שבמקרים רבים מושמעים איומים *se secundum* מוסווה להtanegot המזופה מן המאויים. נמצא כי סעיף 192 מקדים רפואי למכה ומונע מלכתחילה פגעה עתידית בחרות הפעולה של הזולת". (ראה פסקה 6 לפסק הדין).

עוד בעניין עבירת האיומים אפנה לרע"פ 8188/09 **שלומי דבורה נ' מדינת ישראל**.

בעבירות איומים מדיניות הענישה נעה בין עונשים צופי פni עתיד ועד 12 חודשים מאסר בפועל. בעבירות אלו בית משפט שתלבו בין היתר לטיב האיומים, תדירותם, נסיבות השמעתם, מידות המאים ומיהות המאויים, מטרת האיומים, יחס הכוחות בין הצדדים, האם נלווה לאיומים עבירות נוספת או נעשו פעולות לצורך מימושם ביחס לכך ראו:

ברע"פ 1293/08 **אלכסנדר קורניק נ' מדינת ישראל (25.6.08)** - כב' השוו ג'ובראן אשרר עונש מאסר בפועל במשך 12 חודשים בגין עבירה בודדת של איומים כלפי בת הזוג;

בת"פ 27929-08-12 **מדינת ישראל נ' צבי לוייט (8.7.13)** - נקבע מתחם הנע בין מאסר מוותנה עד 9 חודשים ונגזרו 5 חודשים בגין עבירת איומים כלפי בת זוג;

בת"פ 42579-11-12 **מדינת ישראל נ' אבן צבור (14.3.13)** וכן בת"פ 9816-01-13 **מדינת ישראל נ' גרישו גברילוב (2.6.13)** - נקבע כב' השופט עדן מתחם הנע בין 12 חודשים בעבירות איומים כלפי בן משפחה. בגין מעשים אלו נגזרו 5 חודשים מאסר בפועל.

מידת הפגיעה של הנאשמת בערכים המוגנים אינה מבוטלת כלל ועיקר. אך טبعי הוא, כי כל אדם באשר הוא יdag מכל משמר, ראש וראשונה להגן על בני משפחתו ולידייו. איומים שתכליתם פגעה במשפחתו של אדם מגלים בתוכם חומרה רבתית, אפילו מושמעים הם מצד בת- הזוג, אמהה של הקטינה. במובנים רבים, דזוקא הידועה כי מושא האיומים (כחلك מערכת היחסים וההורחות), אמר לו הימצא בחסות המאים על דרך קבוע, יש בה כדי להעצים את מידת הפגיעה בשלוותם של המתلون, אשר כל אימת שהקטינה תימצא עם הנאשמת יכול ויחשש לביטחונה. נגזרת ישירה מאיומים מסווג זה היא פגעה קשה בתא המשפטי, אשר על-פי הנלמד ממילא לא היה איתן.

לשון האイומים היא לכשעצמה במדרג הגבוהה. המתלוונת מאיימת כי תחרוג את בתם, ואף מגדילה עשות כאשר אגב השמעת האיומים לוקחת מספריים בידיה. למיותר לציין כי איום הנלווה בתנועה שכזו יש בו משום רצון לנסוך ממד של רצינות באותו אמירות. אכן, נלמד שהמתלוון רואה בכך מניפולציה על מנת לגרום לו להתחנן עמה. יחד עם זאת, כפי הנראה, מקום בו הוגשה תלונה במשטרה זה לא ראה בכך מניפולציה גרידא או אמירות ריקות מתוכן, שאמ לא-כן לא היה מעורב את גורמי אכיפת החוק. אין מחלוקת בדבר נסיבות חייה הקשות של הנאשמת, יכול והדבר אכן נבע מתסcole וחוסר אונים. ודוק, לא אחת הייאוש הוא זה שמוביל אנשים לבצע צעדים קיצוניים, ומכאן גם החשש הנלווה להשמעתן של אמירות כגון דא.

מנגד ולקולא, איומים אלו נוטרו בגדיר אמירות מילוליות בלבד. הנאשמת לא פעלת בכלל דרך שהיא לקדם או לישם את אותם איומים, ולא נלוו להם עבירות נוספת. איומים אלו הושמעו, כפי הנראה, בשעתicus, לאחר שהמתלוון גילה דעתו בנוגע להבאתם של ילדים נוספים יחד עם הנאשמת.

כל המקובל לעיל הנקני לקבוע כי מתחם העונש בעניינה של הנאשמת נع מענישה הצופה פנוי עתיד ועד 12 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשה של הנאשמת בגדרו המתחם ולקולא תילך בחשבון הودאתה, שיש בה משום חיסכון בזמן שיפוטו יקר, וכן סיוע ولو בעקיפין לאחות את התא המשפחה, גם אם בסופם של דברים זו לא תחזור להתגורר יחד עם המתלוון, אלא תהיה עמו בנוגע לקטינה.

לנאשמת נסיבות חיים קשות ומורכבות, והעובדה כי שבעה מבין שמות ילדיה הוצאו מחזקתה מדברת بعد עצמה. לא זו בלבד, הרוי משפחתה של הנאשמת התנכרה לה. בין אם הדבר רובץ לפתחה של הנאשمت ובין אם לאו, הלכה למעשה זו נטולה מעטפת תומכת, כאשר הקשר עם הוריה או עם חלקם של ילדיה רפואי, והכול כפי המפורט בתסוקה.

מנגד ולחומרה, אין זו הסתברותה הראשונה של הנאשמת בפלילים, ובפרט אין זו הסתברותה הראשונה בעבירות דומות. ביחס לכך, במסגרת ת"פ 5603/07 הורשעה הנאשמת בשנת 2011 בעבירות של תקיפת בן-זוג ותקיפה סתם, ובדומה, בשנת 2014 הורשעה פעמיים נוספות איומים ותקיפה סתם של בן-זוג. במסגרת תיק זה הושת על הנאשמת צו של"צ ומאסר על תנאי, שהוא בר-הפעלה, שלא היה בו כדי למנוע ממנה לחזור ולהתוא בעבירות איומים, חז בפעם השלישייה.

לא רק עצם ההרשעות מלמד על צורך בהרתעת היחיד, אלא מופיעו אישיותה והמסוכנות הנלמדת, והכול כפי התרשמות שירות המבחן. ביחס לכך, ובתמצית, שירות המבחן מצין כי הנאשמת מקבלת אחריות חלנית בלבד. זו מסרה מידע סלקטיבי, התקשתה לשתף באופן אותנטי. לנאשמת קשי בוויות דחפים, קשי בפיתוח מיקוד שליטה פנימי וייצוב אישיות נפרדת. עוד בולט קשי לגłów מוחיות לילדים ולגידולם, וכי ניסיונות טיפולים קודמים עמה בקהילה לא צלחו.

לאור כל אלה, ברי כי אין לדבר על שיקולי שיקום בגין יש לחרוג מטה מתחם העונש ההולם.

אשר למאסר המותנה, על דרך הכלל, בהתאם לפסיקה הנוגגת ובהתאם להוראות סעיף 58 לחוק העונשין, יש להפעילו במצטבר לכל עונש אחר. בעניינו,abisim lab lehadataha shel hanashmat, bishim lab la'orocho shel ha'mas'er shivoshat uliha b'masgurat ha'tik sh'bocotra't, v'metamim shelpanim meshorot ha'din, unsh ma'ser zeh yofe'l rovo b'chopf le'unsh begin ha'tik sh'bocotra't.

סוף דבר, מכל המקובל לעיל הנני לגזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. שישה חודשיים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרה- 17.8.2016;

ב. מורה על הפעלת מאסר מותנה בין חמישה חודשים למשך שנתיים מיום שחרורה, שלא תעבור עבירת איומים או עבירות במצטבר לעונש המאסר האמור בסעיף א לעיל וחודשיים ביחס.

סך-הכל יהיה על הנאשמת לרצות שמוונה חודשיים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרה- 17.8.2016;

ג. חמישה חודשים מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורה, שלא תעבור עבירת איומים או עבירות אלימות מסווג עוון או פשע.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית-המשפט המחווזי.

ניתן והודיע היום ו' כסלו תשע"ז,
06/12/2016 במעמד הנוכחים.
דניאל בן טולילה , שופט